

# KARASEVO JE IZGUBILO JOS JEDNU MLADU OSOBU...

miercuri, 11 iulie 2012

{xtypo\_quote}IVAN FRANA (RUSI ) - NAPUSTIO NAS JE PRERANO!  
{/xtypo\_quote}

S velikom žalom i u javljamo Vam da je s nepunih 41 god., Ivan Frana (Rusi ), rodom iz Karaševa, krenuvši za Austriju, popnuo se u "kombi smrti" zajedno s drugim putnicima, ni neslutiv i da se višine živ ku i ne e vratiti. Tragi ano je preminuo i tako je svoju ožaloenu obitelj, rodbinu, prijatelje i ovaj svijet napustio prerano i premlad.

Kobni trenutak dogodio se dana s petka na subotu u ranijim jutarnjim satima, 23.06.2012. god., kada se dogodila strašna prometna nesreća u Maarskoj. Prema saznanjima koje imamo u toj su nesreći, od 9 putnika, zasada poginule četiri osobe. Druge četiri su teško ranjene, a njihov život još nije van životnih opasnosti. Od tih četiri poginulih, samo je Ivan bio iz Karaševa.

Ova tužna vijest se brzo proširila svugdje gdje nas ima Karaševci po svijetu i sve nas pogodila. Kada se ovakvo nešto dogodi, uvijek zastanemo na trenutak, kao da zaustavljamo vrijeme i svaki osobno proživljavamo te trenutke, pitavši se u svojoj glavi, kako je to moguće. Moguće je i dogodilo se, nažalost. Vjerujem da nam je Bog u svoj slobodi i ljubavi koju nam je dao na zemlji, istodobno i svakom od nas zacrtao neku sudbinu, imaju i za svakoga od nas neki svoj plan. S toga trebamo se upitati i kakvim životom živimo i s vremena na vrijeme preispitati vlastitu savjest, jer ovo se ne događa uvijek nekom drugom kao što svi mislimo, nego ovo se može dogoditi bilo kome, bilo gdje i bilo kada.

Ivan Frana (Rusi ) ili Rus kako smo ga prijatelji zvali, rođen je u Karaševu 18.10.1971. godine. Svoje djetinjstvo provodi u Karaševu, u društvu prijatelja iz ulice Petar Skalovam, Stanom Rusonjom, Miljom Tajkom, Jakobom Domašnjancam, Ivanom Katićem, Marijanom Grozom i drugima, a od vrti a je skupa djelio prijateljstvo i školsku klupu i dobro i zlo s Ivanom Franom (Soćom). Kasnije veže i nova prijateljstva i s novim prijateljima: Miljom Đurasom, Đorđem Červenjakom, Petrom Rambujkom, Ivanom Ribicom, Ivanom Dobrom, Marijanom V., Petrom Ribaram, Bajkom, Đusi, Peritom Betom i mnogim drugima. Školuje se do X-og razreda u Karaševu. Iza toga odlazi u Rim u profesionalnu UCCOM gdje je po završetku školovanja i ostao raditi tri godine. Vojsku je odslužio mlad, a odmah iza toga "god. odlazi na rad u Hrvatsku i Austriju gdje se zadržava dosta dug period. U zadnjim godinama vratio se kući i svoje vrijeme je provodio u Karaševu, esto kod salaša u Mogili, gdje se osjeća najbolje i bio pravi knez Mogile. Oženjen je s Lavinijom, otac je dvoje djece, Snježana 7 godine i Marko 3 godine, a život je svoj posvetio najviše njima. Kao mlad dječak organizirao je razne avanture s prijateljima, "puškar" ali su kariku s asfalta iza njegove gradine doli, pa su tako jednog dana ošetili portu prijateljici Stani Rusonji..., sigurali su leti na puškarke, krijaljku, prepričavali horror priče kao klinci u košnicama tulejka od kukuruza, jazili vodu, igrali na širinama, va ali ribu i svjetiljke, vozili na sani, a kasnije organizirali mlogo feštev, lijepo provodili se u širokom društvu prijatelja itd. Pored ovog spomenutog Ivan je u društvu prijatelja vješto bio nasmijan, obožavao je nogomet, pa se tako s pravom može reći da je bio jedan isti pozitivac i fanatik u tom smislu za školarport. Na taj je način

puno doprinio u sportskom smislu i podržavao nogometni život u Karaevu.

Svoju je igra ku karijeru započeo kao mladi junior u Prolazu iz Karaeva, po etkom 80-tih godina, konkretnije 83./84. godine. Bio je izvrstan lijevi napadač, vrlo precizan s osjećajem za gol i topovskim udarcem. Zvali su ga s pravom Toto Schillaci po slavnom talijanskom nogometašu koji je tada bio najbolji strijelac KS Italija 1990. Ivan je igrao sve do raspada nogometne ekipe Prolaz, do 1991. godine, pa se ponovo aktivirao u Prolaz 2008 kada ekipa oživljava gdje je ostao aktivan i do danas. Osnivanjem 2010. godine Starigrada, podržao je i nogometnu ekipu Starigrad Karaevo 1299. (i zato ga puno nisu shvaćali – on je zapravo podržavao nogomet općenito u našem mjestu), no prva mu je ljubav ostao Prolaz, što je i razumljivo s obzirom da je u tom klubu odrastao.

Svoju je obitelj (djecu, ženu i roditelje), rodbinu i prijatelje volio iznad svega, volio je život, bio je hrabar i dobar uvijek s jakim srcem. Bio je veseo čovjek, volio je društvo, pjesmu i kavanu. Uvijek koji je volio sport i poštivao svakog, bio je to me u ostalom i moj prijatelj, bio je to uvijek od velikog srca, koji je danas trebao biti i dalje sa svojom obitelji i me u svima nama. "Nikad vi ne ja i ti, ne emo se opiti, nikad vi ne u Mogilu ne emo i i...", IVANE NE EMO TE NIKAD ZABORAVITI! - Poruka je to svih naših prijatelja, susjeda, rodova i sportaša koji smo te znali!

Nek ti zemlja bude laka, a Bog otvori svoja nebeska vrata raja!

Slobodan Ghera